

30.8.2019

Okresní soud v České Lípě
per e-mail

V [redacted] dne 7. srpna 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Viděla -

V České Lípě dne 3.8.2019
Místopředsedkyně okr. soudu

Žadatel: [redacted]
[redacted]

ID datové schránky pro doručení dokumentů: [redacted]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudem:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **11 C 65/2009**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **11 C 65/2009**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **05.03.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu do datové schránky naší [redacted] ID:

[redacted]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[redacted]

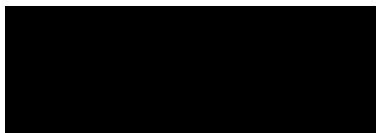
Text těla emailové zprávy z podání 34232/2019

Od: [REDACTED]
Komu: podatelna@osoud.ci.justice.cz
Kopie:
Předmět: Žádost o informace

305i2012019

Vážení,

v příloze Vám zasíláme žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 34232 / 2019 Ev. číslo: 33584055-0dfb-47fb-bb80-c42aeb6caf3c
 Druh podání: Elektronická pošta ID zprávy:
 Věc: Žádost o informace

Odesílatel:

ID schránky: Typ datové schránky:
 Osoba: Adresa:

Doručeno do emailové schránky dne: 07.08.2019 13:29:03
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný
 Podepsal: Vystavil: PostSignum Qualified CA 3
 Sériové číslo certifikátu: Platnost: 09.05.2019 - 08.05.2020
 Antivirový test: Proběhl v mailovém systému Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Nepřipojeno
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 07.08.2019 12:54:48
 Datum a čas autom. ověření: 07.08.2019 13:36:54

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		OSSCECL_11C65.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 07.08.2019 13:36:54 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 201/2019

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 8. srpna 2019

ŽADATELKA: [REDAKCE] – žádost o poskytnutí informace

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 07.08.2019, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě konečné rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě č.j. 11C 65/2009 – 549 s doložkou právní moci.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová v. r.
místopředsedkyně okresního soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Fedorko ve věci

žalobce:

[REDACTED]

zastoupený advokátem Ladislavem Ejemem
sídlem Eliášova 998, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovaným:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou
sídlem Arbesova 400/9, 470 01 Česká Lípa

3. [REDACTED]

zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou
sídlem Arbesova 400/9, 470 01 Česká Lípa

o zaplacení částky 331 920,12 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Řízení se v části, v níž se žalobce domáhá zaplacení částky 41 938 Kč s příslušenstvím, zastavuje.
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhá zaplacení částky 286 475,12 Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným k rukám jejich právní zástupkyně náhradu nákladů řízení ve výši 290 041,84 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 27. 9. 2005 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 domáhal původně po [REDAKCE] a [REDAKCE] zaplacení částky 172 143 Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 18. 10. 2005, které nabylo právní moci 10. 11. 2005, rozhodl Obvodní soud pro Prahu 4, že není místně příslušný a věc postoupil zdejšímu soudu. Dne 30. 10. 2005 žalobce podal odvolání proti usnesení ze dne 18. 10. 2005, o němž ale nebylo rozhodnuto a spis byl postoupen 9. 2. 2006 zdejšímu soudu, neboť odvolání bylo Městským soudem v Praze posouzeno jako námitka podjatosti všech soudců Okresního soudu v České Lípě. Usnesením ze dne 9. 2. 2007 Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl, že soudci civilního úseku, kromě JUDr. Jiřího Landy, nejsou z projednávání rozhodnutí vyloučeni. Usnesením ze dne 25. 4. 2007 nebylo žalobci přiznáno osvobození od placení soudních poplatků. Krajský soud usnesením ze dne 31. 5. 2007 potvrdil usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2007. Dne 27. 3. 2009 byl vydán platební rozkaz, kterým soud uložil prvé žalované zaplatit žalobci částku 85 790 Kč s příslušenstvím a druhé žalované částku 86 353 Kč s příslušenstvím a oběma nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 6 890 Kč. Proti platebnímu rozkazu podaly žalované dne 8. 4. 2009 odpor. Podáním ze dne 22. 4. 2009 žalobce navrhl rozšíření žaloby o částku 199 505 Kč s příslušenstvím s tím, že celkem se domáhá po obou žalovaných úhrady částky 371 648 Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 6. 5. 2009 byla změna žaloby připuštěna, rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 5. 2009 (č.l. 101), podáním doručeným soudu dne 20. 7. 2009 žalobce navrhl, aby mu byla přiznána částka 343 913 Kč s příslušenstvím. Dne 10. 2. 2010 při ústním jednání vzal žalobce co do částek 27 023,10 Kč s příslušenstvím a 57 269 Kč s příslušenstvím žalobu zpět a navrhl, aby řízení v této části bylo zastaveno. Usneseními ze dne 10. 2. 2010 bylo řízení co do částek 27 023,10 Kč s příslušenstvím a 57 269 Kč s příslušenstvím zastaveno, usnesení nabylo právní moci dne 3. 3. 2010. Podáním doručeným soudu dne 12. 2. 2010 žalobce navrhl, aby mu byla přiznána celkem částka 367 682 Kč s příslušenstvím. Usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 6. 2010 čj. 16D 1062/2008 – 760 bylo mimo jiné rozhodnuto, že dodatečně zjištěný majetek, [REDAKCE] pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] u [REDAKCE] obec [REDAKCE] nabyli po zemřelém [REDAKCE] pozůstalí [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] Usnesením ze dne 17. 1. 2011 soud vyzval žalobce k odstranění vad jeho podání ze dne 12. 2. 2010, na základě tohoto usnesení doručil dne 26. 1. 2011 žalobce další návrh, kterým uplatnil svůj nárok proti žalovaným ve výši 331 920,12 Kč. Usnesením ze dne 8. 6. 2011 soud připustil změnu žaloby učiněnou podáním ze dne 12. 2. 2010 ve spojení s podáním doručeným soudu dne 26. 1. 2011, jimiž se žalobce domáhá celkových 331 920 Kč. Usnesením ze dne 3. 8. 2011 soud přerušil řízení do právní moci rozhodnutí o dědictví po [REDAKCE] Usnesením ze dne 25. 4. 2012 bylo rozhodnuto, že v řízení bude dále pokračováno na místo prvé žalované s [REDAKCE] a [REDAKCE] Usnesením ze dne 15. 1. 2013 bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 6C 243/2004. Usnesením ze dne 17. 2. 2017 bylo rozhodnuto, že se pokračuje v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 11C 65/2009. Podáním doručeným soudu dne 16. 2. 2017 se žalobce domáhal částky 429 413 Kč a v tomto směru navrhl, aby soud rozhodl o připuštění změny žaloby. Usnesením ze dne 17. 2. 2017 byl žalobce vyzván k odstranění vad svého podání. Podáním doručeným soudu dne 3. 3. 2017 žalobce požadoval celkem částku 338 522 Kč a v dalším podání doručeném soudu dne 6. 3. 2017 navrhl, aby byla připuštěna změna žaloby a celkově mu bylo přiznáno 381 800 Kč a konečně v podání doručeném dne 21. 3. 2017 navrhl, aby byla připuštěna změna žaloby a celkově mu bylo přiznáno 391 628 Kč. Usnesením ze dne 28. 3. 2017 byl zamítnut návrh žalobce, kterým se domáhá další částky ve výši 59 708 Kč s příslušenstvím, celkem částky ve výši 391 628 Kč s příslušenstvím.

2. Žalovaní namítali, že pohledávky žalobce jsou promlčené, požadavek na jejich úhradu je navíc v rozporu s dobrými mravy. S ohledem na řízení vedené u zdejšího soudu původně pod sp. zn. 6C 243/2004 navrhovali přerušení řízení, pro totožnost projednávaných položek, po skončení tohoto řízení navrhovali v části řízení zastavit pro překážku věci rozsouzené a v části žalobu zamítnout.
3. Rozsudkem ze dne 28. 3. 2017 bylo rozhodnuto, že řízení se v části, v níž se žalobce domáhá částky 149 021,12 Kč s příslušenstvím, zastavuje. Žaloba v části, v níž se žalobce domáhal částky 179 392 Kč s příslušenstvím a úroku z prodlení z částky 1 396 Kč za uhrazenou daň z nemovitosti za rok 2011 byla zamítnuta. Žalovaným byla uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 3 507 Kč s úrokem z prodlení z částky 2 111 Kč ve výši 8,05% ročně od 28. 4. 2011 do zaplacení. Žalobci bylo uloženo zaplatit žalovaným k rukám jejich právní zástupkyně náhradu nákladů řízení ve výši 216 643 Kč. Usnesením odvolacího soudu ze dne 20. 3. 2018 bylo rozhodnuto, že rozsudek okresního soudu se ve výroku I. mění tak, že se řízení v části o nároku na zaplacení částky 149 021,12 Kč s příslušenstvím nezastavuje. Rozsudek okresního soudu se ve výroku II. zamítajícím žalobu o 179 392 Kč s příslušenstvím a úrok z prodlení z částky 1 396 Kč a ve výroku IV. o nákladech řízení zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací okresnímu soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění usnesení odvolací soud uvedl, že se částkou 149 021,12 Kč sice zabýval okresní soud v řízení ve věci sp.zn. 7C 22/2015, ale pouze jako námitkou započtení, jeho rozhodnutí ale netvoří překážku věci rozsouzené pro řízení o žalobě žalobce v příslušném rozsahu v projednávané věci. To neznamená, že by případně žalobci mělo plnění žalovaných náležit dvakrát. Jestliže totiž došlo k řádnému započtení vzájemných pohledávek mezi účastníky v tomto rozsahu, jak k tomu již soudy dospěly, k okamžiku, kdy se setkaly, tyto pohledávky (včetně pohledávek žalobce) zanikly (§ 580 obč. zák.). Potom ovšem nemůže být znovu uplatněný požadavek na jejich zaplacení důvodný. V části, v níž zdejší soud žalobu zamítl do částky 174 744 Kč s příslušenstvím, dospěl odvolací soud k závěru, že zdejší soud nedostatečně zjistil skutkový stav ohledně pohledávek JUDr. Nápravníka a obsahu dohod o narovnání a navíc je chybně právně posoudil.
4. Soud v původním řízení dospěl k následujícím skutkovým zjištěním: účastníci byli [redacted] spoluvlastníky pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v k.ú. [redacted] u [redacted] obec [redacted]. Od roku 1997 zastupoval žalobce a žalované (prvou žalovanou a právní předchůdkyni druhých dvou žalovaných), mj. v záležitostech týkajících se správy pozemků a ve sporech týkajících se těchto pozemků, advokát JUDr. Radek Nápravník. Tyto skutečnosti lze označit mezi účastníky za nesporné. Nesporné také mezi účastníky je, že žalobce hradil náklady soudních sporů a náklady související (viz např. znalecký posudek; níže jde o bod 5, písm. b)). Sporné mezi účastníky je, zda žalované jsou povinny hradit žalobci právní služby advokáta JUDr. Radka Nápravníka a v jaké výši a dále je sporné, zda mají hradit daň z nemovitosti. Soud vycházel z rozsahu žaloby, jaký byl přípuštěn usnesením ze dne 8. 6. 2011, č.j. 11C 65/2009-199, na základě návrhu žalobce ze dne 26. 1. 2011 (na č.l. 175).
5. Žalovanou částku soud v původním řízení rozčlenil celkem do deseti položek. U prvních pěti položek dospěl k závěru, že o nich bylo již rozhodnuto v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 6C 243/2004, nyní pod sp.zn. 7C 22/2015, v tomto sporu byl žalobce v postavení žalovaného a žalovaní v postavení žalobců, z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284 a rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508, bylo zjištěno, že k návrhu žalobce bylo proti žalobě započteno celkem 149 021,12 Kč (podrobně viz níže pod body a) – e). Ve smyslu ust. § 159a odst. 1 o.s.ř. a § 104 odst. 1 o.s.ř. soud proto řízení v části, v níž se žalobce domáhal částky 149 021,12 Kč, zastavil, šlo o následující částky:

- a) Nárok na úhradu nákladů řízení vedeného pod sp.zn. 6C 1935/2001 ve výši 7 865,50 Kč
Částku 15 731 Kč uhradil žalobce v řízení vedeném pod sp.zn. 6C 1935/2001, po žalovaných požaduje polovinu této částky. Povinnost uhradit tuto částku byla zjištěna z usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 4. 2003, č.j. 6C 1935/2001-16, usnesení krajského soudu ze dne 30. 5. 2003, č.j. 29Co 184/2003-26, a výpisu běžného účtu ze dne 31. 12. 2003, žalovaní tuto skutečnost ostatně ani nezpochybňovali. Soud ale dospěl k závěru, že částka 7 865,50 uhrazená žalobcem byla započtena v řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 proti žalobě žalovaných o zaplacení částky 252 380 Kč (položka žalobce č. 16, viz str. 10 rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284 a viz str. 9 rozsudku krajského soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508).
- b) Nárok na úhradu částky 1 575 Kč za znalecký posudek
Žalobce prokázal, že uvedená částka byla uhrazena. Povinnost uhradit tuto částku byla zjištěna z faktury ze dne 3. 11. 2003 a příjmového dokladu z téhož dne. V řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 byla zkoumána důvodnost úhrady této částky, uvedenou částku žalobce pod bodem 12 navrhl k započtení (viz str. 10 rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284). Zdejší soud sice položku označil za promlčenou (viz str. 14 a násl. rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284), nikoli již ale krajský soud (viz str. 8 rozsudku krajského soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508).
- c) Nárok na úhradu částky 15 527 Kč
Jde o část náhrady nákladů z několika řízení vedených u Okresního soudu v České Lípě ve sporech se ██████████ v ██████████ žalobce se po žalovaných opět domáhá poloviny jím zaplacené částky. Povinnost hradit uvedenou částku byla zjištěna z dopisu ██████████ podniku z 18. 12. 2003, příkazu k úhradě z 22. 12. 2003 na částku 31 054 Kč a výpisu z účtu České spořitelny a.s. Kopie posledních dvou listin nejsou dobře čitelné, navíc na příkazu k úhradě je uvedeno jiné datum (19. nikoli 18. 12. 2003), ani úhradu této částky ale žalovaní nezpochybňovali (stejně jako u předchozích dvou položek). I u této položky je ale třeba poukázat na to, že v řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 žalobce částku ve výši 15 526 Kč pod bodem 17 navrhl k započtení vůči ██████████ a ██████████ (viz str. 11 rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284). Zdejší soud sice položku označil za promlčenou, nikoli již ale krajský soud (viz str. 8 rozsudku krajského soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508).
- d) Nárok na úhradu částky 107 260,50 Kč
U této částky jde o náhradu nákladů řízení pro JUDr. Milana Štětinu z řízení vedených pod sp.zn. 12C 1081/99, 7C 1446/2000, 15C 2116/2000 a 15C 2259/2001 celkem ve výši 214 521 Kč. Povinnost hradit uvedenou částku byla zjištěna z dopisu advokáta ze dne 7. 10. 2003, návrhu na nařízení exekuce ze dne 13. 10. 2003, usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 10. 2003, příjmového dokladu České spořitelny a.s. ze dne 5. 11. 2003, výpisu běžného účtu ze dne 30. 11. 2003 a dopisu JUDr. Milana Štětiny ze dne 7. 11. 2013. V řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 částku ve výši 107 206 Kč pod bodem 14 navrhl žalobce k započtení vůči ██████████ a ██████████ (viz str. 10 rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284). Zdejší soud sice položku označil za promlčenou, nikoli již ale krajský soud (viz str. 8 rozsudku krajského soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508).
- e) Nárok na úhradu částky 16 793,12 Kč jako nákladů exekuce k vymožení pohledávky 214 521 Kč.
Povinnost hradit uvedenou částku byla zjištěna z usnesení JUDr. Jany Bémové, soudní exekutorky, Exekutorský úřad Česká Lípa ze dne 25. 11. 2003, č.j. EXO 682/03-25, přípisu soudní exekutorky ze dne 10. 12. 2003, příjmového dokladu ze dne 22. 12. 2003. I

u této položky je třeba upozornit, že v řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 žalobce částku ve výši 16 792,50 Kč pod bodem 18 navrhl k započtení vůči [REDAKCE] a [REDAKCE] (viz str. 11 rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 6. 2015, č.j. 7C 22/2015-1284). Zdejší soud sice položku označil za promlčenou, nikoli již ale krajský soud (viz str. 8 rozsudku krajského soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 36Co 392/2015-1508). Pro úplnost je třeba dodat, že není zřejmé, proč žalobce neuhradil žalovanou částku hned po výzvě advokáta ze dne 7. 10. 2013, ale až 4. 11. 2013. Za situace, kdy žalované mohly být stále ještě přesvědčeny, že náklady z uvedených sporů jsou hrazeny na základě dohody z 3. 9. 2001, nebylo možné žalovaným přičítat zavinění na pozdní úhradě a tedy i vzniku nákladů za výkon rozhodnutí.

6. Původní závěr soudu o věci rozsouzené byl chybný. Soud tak v dalším řízení posoudil věc po právní stránce ve smyslu pokynu odvolacího soudu (bod 14 odůvodnění usnesení). Ve smyslu ust. § 580 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění do 31. 12. 2013 (dále „obč.zák.“, který je s ohledem na dataci jednání účastníků na projednávanou problematiku třeba aplikovat ve smyslu ust. § 3028 aktuálního občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dále „o.z.“) mají-li věřitel a dlužník vzájemné pohledávky, jejichž plnění je stejného druhu, zaniknou započtením, pokud se vzájemně kryjí, jestliže některý z účastníků učiní vůči druhému projev směřující k započtení. Zanik nastane okamžikem, kdy se setkaly pohledávky způsobilé k započtení. Soud dospěl k závěru, že vzájemné pohledávky mezi žalobcem a žalovanými v celkové výši 149 021,12 Kč (shora ad. a) – e)) zanikly ve smyslu ust. § 580 obč.zák., neboť žalobce učinil v řízení vedeném pod sp.zn. 7C 22/2015 projev směřující k započtení. Pokud se těchto částek domáhá v nyní projednávané věci znovu (stále), nelze označit žalobu v této části za důvodnou, soudu tak nezbylo než ji v této části zamítnout.
7. Dále se soud zabýval položkami souvisejícími s úhradou nákladů právního zastoupení JUDr. Radku Nápravníkovi ve výši 174 744 Kč a 4 648 Kč za soudní poplatek ze sporu vedeného žalobcem a [REDAKCE] proti JUDr. Radku Nápravníkovi. V původním řízení dospěl soud k závěru, že žalobce důvodnost úhrady částky 174 744 Kč dovozuje z faktury ze dne 30. 12. 2003, č. [REDAKCE] na částku 480 716,25 Kč, v níž advokát po započtení záloh vyúčtoval celkem 328 072 Kč, a dále z jejich specifikace ze dne 14. 2. 2005. Důvodnost tohoto nároku žalovaní zpochybňovali tím, že s advokátem obě původní žalované uzavřely dne 20. 2. 2005 dohody o narovnání a došlo tak ke vzniku zcela nového právního vztahu. Z uvedených dohod soud v původním řízení zjistil, že advokát fakturou ze dne 30. 12. 2003, č. [REDAKCE] vyúčtoval účastníkům nedoplatek 328 072 Kč, advokát a [REDAKCE] nahradili uvedený dosavadní závazek novým závazkem ve výši 32 807 Kč, bylo také dohodnuto, že úhradou uvedené částky budou mezi sebou účastníci zcela vyrovnáni za poskytování právních služeb za období od 1. 1. 1997 do 31. 12. 2003, dohodu stejného znění uzavřel advokát také se [REDAKCE]. Žalovaní pak také poukázali na dohody o narovnání ze dne 23. 2. 2007, z nich bylo zjištěno, že byly uzavřeny mezi advokátem a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] původní závazek dle faktury č. 55/2005 ve výši 45 650 Kč, jehož se advokát domáhal v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 12C 354/2006, byl nahrazen závazkem novým ve výši 4 565 Kč pro každou ze žalovaných.
8. Ohledně nároku na úhradu částky 174 744 Kč pak soud v původním řízení dospěl k závěru, že uzavřením dohod mezi žalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a advokátem došlo ke vzniku zcela nových závazků, které nahradily závazky původní. Ačkoli původně (podle příkazní smlouvy) dlužili všichni [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] advokátovi odměnu za právní zastoupení jako solidární dlužníci, dohodou o narovnání došlo k novaci a původní závazek žalovaných vůči advokátovi za právní služby za období od 1. 1.

1997 do 31. 12. 2003 zcela zanikl. Právě proto se částka vymáhaná advokátem následně v soudním sporu vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 12C 392/2006 týkala toliko [REDAKCE] [REDAKCE] právě proto byli žalováni pouze oni a nikoli [REDAKCE] [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Lze pak doplnit, že z dohody ze dne 26. 3. 2009 soud zjistil, že sám žalobce se svým [REDAKCE] uzavřeli s advokátem dohodu o narovnání, v níž mezi sebou strany narovnaly veškerá sporná práva a nároky z poskytování právních služeb a z rozhodnutí krajského soudu ze dne 29. 10. 2008, č.j. 35Co 111/2008-180, a [REDAKCE] a [REDAKCE] se zavázali uhradit advokátovi částku 167 752 Kč, úhrada této částky byla zjištěna z výpisu běžného účtu ze dne 15. 5. 2009.

9. Uvedené zjištění zdejšího soudu bylo nedostatečné a následná právní kvalifikace byla bez dalšího chybná, dohody [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] s advokátem a jejich následné úhrady na účet advokáta v celkové výši 74 744 Kč (na základě dohod z let 2005 a 2007) nemají žádný vliv na jejich povinnost hradit žalobci jako solidárnímu dlužníkovi poměrnou část z částky 167 752 Kč. Z hlediska skutkového je třeba nově shrnout, že krajský soud rozsudkem ze dne 29. 10. 2008 č.j. 35Co 111/2008 – 180, rozhodl o v řízení o zaplacení částky 262 458 Kč k žalobě JUDr. Radka Nápravníka proti žalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] o částečném zamítnutí žaloby do částky 92 714 Kč s příslušenstvím, když žaloba byla vzata zpět pro částečnou úhradu žalovaných dne 20. 12. 2007 [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 17 535 Kč) a do částky 169 744 Kč byla žaloba zamítnuta, neboť tato částka nebyla dosud splatná (čl. 376 spisu). Mezi Radkem Nápravníkem a [REDAKCE] a [REDAKCE] byla uzavřena dne 26. 3. 2009 dohoda o narovnání (čl. 384 spisu), na základě které se [REDAKCE] a [REDAKCE] zavázali uhradit 167 752 Kč. Z kopie výpisu Komerční banky a.s. ze dne 15. 5. 2009 (čl. 386 spisu) vyplývá, že [REDAKCE] uhradil na účet č. [REDAKCE] částku 167 752 Kč dne 17. 4. 2009, tato platba byla [REDAKCE] [REDAKCE] potvrzena dopisem JUDr. Radka Nápravníka ze dne 20. 4. 2009 (čl. 387 spisu).
10. Z hlediska právního posouzení pak soud dospěl k závěru, že jak původní povinnost sourozenců [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] k úhradě advokátních služeb ve výši 328 072 Kč na základě vyúčtování ze dne 30. 12. 2003, č. [REDAKCE] tak povinnost ve smyslu dohody ze dne 26. 3. 2009 byla ve smyslu ust. § 511 odst. 1 obč.zák. závazkem, který měl být uvedenými účastníky uhrazen společně a nerozdílně. Ve smyslu ust. § 511 odst. 2 obč.zák. nebyla v daném případě účastníky dohodnuta jiná velikost podílů, podíly na dluhu všech uvedených dlužníků byly tedy ve vzájemném poměru stejné, neboť odlišná úprava nevyplývá ani z právního předpisu nebo rozhodnutím soudu, u původního závazku z roku 2003 to znamenalo, že každý měl hradit část ve výši 82 018 Kč, u nového závazku z roku 2009 měl hradit každý část ve výši 41 983 Kč, u druhého ze závazků to tedy znamenalo, že podíl [REDAKCE] činil 41 983 Kč, [REDAKCE] také 41 983 Kč, [REDAKCE] také 41 983 Kč a konečně [REDAKCE] 41 983 Kč (po její smrti na každého z jejích právních nástupců, žalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] připadlo 20 991,50 Kč), pokud žalobce uhradil celou částku 167 752 Kč a ve smyslu ust. § 511 odst. 2 obč.zák uhradil nárok vyšší, než odpovídá jeho podílu, mohl požadovat, aby dluh podle podílů na ostatní dlužníky připadající, splnili. Žalobce úhradu svého podílu ve výši 41 983 Kč po ostatních požadovat nemohl, ze zbývajících částky ale ani nemohl požadovat její celou výši 125 949 Kč po žalovaných v tomto řízení, neboť původní jedna čtvrtina připadala na [REDAKCE] [REDAKCE] po žalovaných [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] tak mohl žalobce požadovat maximálně částku 83 966 Kč, a to nikoli společně a nerozdílně, ale po každé právě oněch 41 983 Kč. Žalovaní namítali promlčení tohoto nároku, podle soudu lze považovat takovou námitku za důvodnou. Nárok žalobce vůči žalovaným je možné posoudit z titulu bezdůvodného obohacení ve smyslu ust. § 451 a násl. obč.zák, subjektivní promlčecí lhůta ve smyslu ust. § 107 odst. 1 obč.zák byla v případě bezdůvodného obohacení dvouletá, žalobce nejpozději 17. 4. 2009 věděl, že dluh hradil i za své [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] od 18. 4.

2009 počala běžet ve smyslu ust. § 101 obč.zák. uvedená promlčecí doba, v uvedené době žalobce žádným způsobem nevyzval žalované k úhradě dlužné částky, tedy každou k úhradě částky ve výši 41 983 Kč. Žalobce sice dne 26. 1. 2011 rozšířil žalobu vůči žalovaným (č.l. 175 – 177), na straně 2 svého podání uvedl pod položkou „Příloha 13 SOP 480.176,- po odečtu 174.744,-“ a na straně třetí „příloha č.13, úhrada zastupování JUDr. Nápravníkem ve výši 480.716,25 Kč ... a potvrzení od JUDr. Naprávníka o celkové úhradě fa č. [REDAKCE] ze dne 20. 4. 2009“. Takovou formulaci obsaženou v návrhu na změnu žaloby ale podle soudu nelze považovat za řádné uplatnění práva v promlčecí době, takový požadavek nelze považovat za dostatečně určitý, soud tak dospěl k závěru, že nárok je v této části promlčen. K takové interpretaci, podle níž žaloba nemůže být důvodná, soud přistoupil i s ohledem na ust. § 511 odst. 2 obč.zák, podle níž dlužník, proti němuž byl uplatněn nárok vyšší, než odpovídá jeho podílu, je povinen bez zbytečného odkladu vyrozumět o tom ostatní dlužníky a dát jim příležitost, aby uplatnili své námitky proti pohledávce. Žalobce jako dlužník, který požaduje úhradu po ostatních dlužnících, svou notifikační povinnost vůči žalovaným v zákonem stanovené lhůtě „bez zbytečného odkladu“ vůbec nesplnil a teprve téměř po uplynutí dvou let podal žalobu k soudu, aniž by předtím žalované jakkoli uvědomil. Žalobce tak svým postupem žalovaným jako nenotifikovaným solidárním dlužnicím znemožnil použít námitky, jež by jim náležely vůči věřiteli, advokátovi JUDr. Radku Nápravníkovi, tedy například skutečnost, že s ním uzavřely separátní dohody o narovnání, které se týkaly právě jejich původních podílů na dluhu za právní služby u každé tedy ve výši 82 018 Kč. I z tohoto důvodu tak soud shledal žalobu, v níž se žalobce domáhal úhrady částky 174 744 Kč za nedůvodnou. Soud se zabýval také úhradou částky 92 714 Kč dne 20. 12. 2007, v tomto případě ale žalobce neuhradil ani celý svůj podíl o velikosti ¼ (částku 23 178,50 Kč), vůči žalovaným se tedy z tohoto titulu nemůže domáhat ničeho, navíc s ohledem na dataci úhrady by byl jeho nárok také promlčen.

11. Dále se soud zabýval nárokem žalobce na úhradu soudního poplatku ve výši 4 648 Kč z řízení vedeného pod sp.zn. 12C 392/2006. U tohoto nároku žalobce soud v původním řízení dospěl k závěru, že spor ve věci sp.zn. 12C 392/2006 byl veden pouze proti [REDAKCE] a [REDAKCE] a žalovaní nemají na jeho vzniku jakýkoli podíl. Není tak zřejmé, proč by z takového řízení měli žalovaní hradit náklady (tvořené soudním poplatkem), i v této části soud žalobu shledal za nedůvodnou. V této části shledal odvolací soud odůvodnění rozsudku zcela nedostačujícím. Soud tak v dalším řízení doplnil popis skutkových zjištění, má za zjištěné, že žalobce a [REDAKCE] [REDAKCE] byli usnesením ze dne 20. 12. 2007 (č.l. 369) vyzváni v řízení vedeném pod sp.zn. 12C 392/2006 k úhradě soudního poplatku z odvolání ve výši 6 640 Kč. Dne 8. 1. 2008 byl tento poplatek uhrazen žalobcem (č.l. 368). Rozsudkem odvolacího soudu ze dne 29. 8. 2008, č.j. 35Co 111/2008-180 (č.l. 376), bylo mj. rozhodnuto, že žalobce JUDr. Radek Nápravník je povinen uhradit žalobcům [REDAKCE] a [REDAKCE] náklady odvolacího řízení ve výši 1 992 Kč, jako část ze zaplaceného soudního poplatku za odvolání ve výši 6 640 Kč. Výzvami ze dne 14. 3. 2009 (č.l. 380 a 382) žalobce vyzval žalované, aby mu uvedenou zbývající část soudního poplatku ve výši 2 324 Kč každá, uhradily. Žalobce v žalobě neodůvodňuje, proč by žalované měly hradit soudní poplatek za odvolání za řízení, kterého se neúčastnily, ani jej svým jednáním nevyvolaly, navíc soudní poplatek v plné zbývající výši 4 648 Kč, bez jakéhokoli podílu žalobců z tohoto řízení - [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ve výše uvedeném smyslu nelze tento dluh považovat za společný dluh účastníků ve smyslu ust. § 511 odst. 1 obč.zák., k jehož úhradě v plné výši (nebo jeho poměrné části) by měly být zavázáni žalovaní. Jako v případě ostatních tvrzených pohledávek žalobce by se snad mohlo jednat o bezdůvodné obohacení původních žalovaných, nelze ale ani dovodit, jak by se mohlo na úkor žalobce bezdůvodně obohatit. Proto soud žalobu i v této části zamítl.

12. Žalobce se i u pohledávek vzniklých po roce 2003 domáhal zákonného úroku z prodlení od 3. 11. 2003, žalobci ale byl přiznán v původním rozsudku pouze nárok na zaplacení částek, o

jejichž splatnosti se žalovaní dozvěděli až z podání, které bylo doručeno do jejich sféry (jejich právní zástupkyni) dne 27. 4. 2011, soud tedy stanovil počátek prodlení na 28. 4. 2011 a výši úroku z prodlení podle § 517 odst. 2 občanského zákoníku (ve znění do 31. 12. 2013) a nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ve zbývající části příslušenství tak musela být žaloba zamítnuta.

13. Žalobce svým podáním ze dne 27. 9. 2018 vzal žalobu do částky 41 938 Kč zpět, zpětvzetí blíže neodůvodnil. S ohledem na uvedenou částku má soud za to, že žalobce tak učinil na základě sdělení soudu při jednání dne 24. 9. 2018, kdy soud uvedl, že poté, co na základě dohody o narovnání ze dne 26. 3. 2009 bylo uhrazeno žalobcem 167 752 Kč dne 17. 4. 2009, může ve smyslu posledního usnesení krajského soudu žalobce požadovat po každém z žalovaných pouze částku 41 938 Kč. Taková protokolace nebyla zcela srozumitelná, ze znovu čtených listinných důkazů a usnesení odvolacího soudu, je totiž zřejmé, že částku 41 938 Kč mohl žalobce požadovat pouze po každé z původních žalovaných, po [redacted] a [redacted] tím, že na místo původní žalované [redacted] vstoupili její právní nástupci [redacted] a [redacted] se jejich povinnost o 41 938 Kč přirozeně nezvětšila. Ve smyslu ust. § 96 odst. 1 o.s.ř. žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Soud ve smyslu ust. § 96 odst. 3 seznámil žalované se zpětvzetím žaloby, ti s ním vyslovili souhlas. Soud tak ve smyslu ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby, tedy do částky 41 938 Kč s příslušenstvím zastavil.

14. V původním řízení se soud také zabýval návrhy žalobce na změnu žaloby, lze tedy zopakovat, že návrh na změnu žaloby ze dne 16. 2. 2017 (č.l. 301 - 315, kde se domáhal částky 429 413 Kč), ze dne 3. 3. 2017 (č.l. 418 - 420, kde žalobce požaduje částku 338 522 Kč) a ze dne 6. 3. 2017 (č.l. 424 - 428, kde žalobce požaduje částku 381 800 Kč) a ze dne 21. 3. 2017 (č.l. 431 - 445, kde žalobce požaduje částku 391 628 Kč), považuje soud za vhodné uvést, že podobný a ne zcela srozumitelný postup uplatňoval žalobce již předtím, než bylo řízení přerušeno usnesením ze dne 15. 1. 2013. Žalobce opakovaně „rozšiřoval“ a následně opakovaně „zužoval“ žalobní nárok, takový postup lze snad přičítat obtížné přehlednosti rozsáhlého spisu, soud musí bohužel konstatovat, že značný podíl na rozsáhlosti a výsledné nepřehlednosti spisu má ale právě žalobce. Např. v návrhu doručeném soudu dne 16. 2. 2017 žalobce sečítá položky 85 790 Kč a 86 353 Kč a navyšuje o ně žalovanou částku, jde přitom o částky, jejichž zaplacení bylo uloženo žalovaným v platebním rozkazu ze dne 27. 3. 2009, je pak zřejmé, že o takto specifikovanou částku žalobu „rozšiřovat“ nelze, stejně jako v případě platebním rozkazem přiznaných nákladů řízení ve výši 6 890 Kč, o které žalobce také navyšoval žalovanou částku. Ani další návrh žalobce doručený soudu dne 3. 3. 2017 nevychází ze stavu řízení a jeho rozsahu, jak o něm bylo naposledy rozhodnuto usnesením ze dne 8. 6. 2011, žalobce totiž ve svém součtu na str. 2 vychází z usnesení ze dne 6. 5. 2009, č.j. 11C 65/2009-101, kterým byla připuštěna změna žaloby celkem na částku 371 648 Kč, pomíjí ale další vývoj řízení a zejména poslední rozhodnutí na č.l. 199. V případě předposledního „rozšíření“ žaloby ze dne 6. 3. 2017 jsou v ní uvedené položky (1 - 6 na str. 4 podání) totožné s položkami 1. - 7. shora, položky v celkové výši 53 370 Kč (7 - 9 na str. 4 podání, č.l. 427) jsou ale nové (jde o provize z nájemného), nakonec lze upozornit, že položky v posledním podání žalobce ze dne 21. 3. 2017, v němž navrhuje přiznání celkové částky 391 680 Kč, jsou pod body 6 - 9 opět méně odlišné (č.l. 440). Za situace, kdy každý nový návrh žalobce na změnu žaloby mění výpočty i s odstupem pouhých několika dnů a zejména za situace, kdy v řízení před posledním rozhodnutím o změně žaloby ze dne 8. 6. 2011 provedl soud všechny potřebné důkazy, ale zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce nárok na úhradu provize z nájemného za roky 2001 - 2004 na základě dohody ze dne 11. 11. 2001 již v tomto řízení jednou požadoval (č.l. 6, bod 17 návrhu) a svůj návrh v tomto rozsahu vzal při ústním jednání dne 10. 2. 2010 zpět (č.l. 146) a o zpětvzetí bylo usneseními o zastavení řízení ze dne 10. 2.

2010, která nabyla právní moci dne 3. 3. 2010, rozhodnuto, nemohl soud návrhu na změnu žaloby vyhovět. Ostatně žalobce byl na nemožnost nového rozhodování o nároku, který vzal zpět, podrobně poučen v usnesení ze dne 17. 2. 2017, přes výslovné poučení soudu jej ale uplatňuje opakovaně.

15. O nákladech řízení rozhodl soud podle §142 odst. 3 o.s.ř. Žalovaní byli neúspěšní pouze z poměrně nepatrné části (viz výrok rozsudku ze dne 28. 3. 2017, který nebyl dotčen odvoláním, o povinnosti žalovaných společně a nerozdílně zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 3 507 Kč s úrokem z prodlení z částky 2 111 Kč ve výši 8,05% ročně od 28. 4. 2011 do zaplacení), a proto soud uložil žalobci povinnost nahradit žalovaným náklady soudního řízení v plné výši, když řízení v části zastavil z důvodů na straně žalobce, který vzal z části žalobu zpět a ve zbytku žalobu zamítl. Na náhradu těchto nákladů byla přiznána odměna za právní zastoupení dle ust. § 6 odst. 1, § 7 bod 5, 6, § 11 odst. 1,2, § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů.

- a) U žalované ■■■■■ ■■■■■ jde o 11 úkonů spočívajících v převzetí zastoupení dne 10. 6. 2009 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), účasti při jednání dne 8. 7. 2009 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), účasti při jednání dne 10. 2. 2010 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), vyjádření ze dne 30. 5. 2011 (9 760 Kč z tarifní hodnoty 287 355,90 Kč), účasti při jednání dne 19. 7. 2012 (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), účasti při jednání dne 2. 8. 2012 (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), vyjádření ze dne 18. 12. 2012 (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), účasti při jednání dne 28. 3. 2017 (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), vyjádření k odvolání žalobce (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), účast při jednání dne 24. 9. 2018 (9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč), účast na jednání dne 24. 8. 10. 2018 (4 980 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč, za tento úkon je odměna snížena polovinu, neboť při jednání byl pouze vyhlášen rozsudek), celkem ve výši 104 860, po snížení dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu o 20% celkem ve výši 83 888 Kč.
- b) U žalované ■■■■■ ■■■■■ jde o 4 úkony spočívající v převzetí zastoupení dne 10. 6. 2009 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), účasti při jednání dne 8. 7. 2009 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), účasti při jednání dne 10. 2. 2010 (10 120 Kč z tarifní hodnoty 371 648 Kč), vyjádření ze dne 30. 5. 2011 (9 760 Kč z tarifní hodnoty 287 355,90 Kč), celkem ve výši 40 120 Kč, po snížení dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu o 20% celkem ve výši 32 096 Kč.
- c) U žalovaného ■■■■■ ■■■■■ jde o 8 úkonů spočívajících v převzetí zastoupení dne 21. 5. 2012, účasti při jednání dne 19. 7. 2012, dne 2. 8. 2012, vyjádření ze dne 18. 12. 2012, účasti při jednání dne 28. 3. 2017, vyjádření k odvolání žalobce, účast na jednání dne 24. 9. a 8. 10. 2018 (7 úkonů po 9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč, poslední úkon za 4 980 Kč), celkem ve výši 74 700 Kč, po snížení dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu o 20% celkem ve výši 59 760 Kč.
- d) U žalovaného ■■■■■ ■■■■■ jde o 8 úkonů spočívajících v převzetí zastoupení dne 21. 5. 2012, účasti při jednání dne 19. 7. 2012, dne 2. 8. 2012, vyjádření ze dne 18. 12. 2012, účasti při jednání dne 28. 3. 2017 vyjádření k odvolání žalobce, účast na jednání dne 24. 9. a 8. 10. 2018 (7 úkonů po 9 960 Kč z tarifní hodnoty 331 920,12 Kč, poslední úkon za 4 980 Kč), celkem ve výši 74 700 Kč, po snížení dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu o 20% celkem ve výši 59 760 Kč.

- e) Náklady dále tvoří náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby v paušální výši po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu za celkem 14 úkonů (4 samostatné spočívající v převzetí zastoupení jednotlivých žalovaných a 10 společných spočívajících ve vyjádřeních a účasti právní zástupkyně na ústních jednáních), celkem ve výši 4 200 Kč. Soud přiznal také náhradu 21% DPH ve výši 50 337,84 Kč z částky 239 704 Kč, již je advokát povinen ve smyslu § 137 odst. 3 o. s. ř. z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celkem tak náhrada nákladů činí částku 290 041,84 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci prostřednictvím podepsaného soudu. V odvolání musí být uvedeno, kdo je podává, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvolatel domáhá. Odvolání musí být podepsáno a datováno.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Česká Lípa 8. října 2018

Mgr. Martin Fedorko v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 05.03.2019. Připojení doložky provedla Martina Zajkrová dne 08.08.2019.